

Principii de aplicare a regimului de taxare

Locul prestării de servicii reglementat prin Codul fiscal aplicabil pe teritoriul României are la bază regulile și principiile de taxare armonizate cu prevederile cuprinse în Directiva 112 a CEE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, așa cum au fost modificate prin Directiva 8 a CEE din 12 februarie 2008 în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor.

Pentru eliminarea cauzelor care pot denatura condițiile concurenței și pot împiedica libera circulație a serviciilor, atât la nivel național, cât și la nivel comunitar, începând cu data de 1 ianuarie 2010, prin Directiva 8 a CEE din 12 februarie 2008 s-au adoptat noi reguli generale și excepții de la regulile generale de taxare față de cele adoptate inițial prin Directiva 112 a CEE din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al TVA care s-au aplicat în anul 2007, 2008 și 2009.

Prin noile prevederi fiscale, s-a pus accent pe gradul de simplitate și neutralitate al TVA în domeniul concurenței, astfel încât, pe teritoriul fiecărui stat membru, serviciile similare să suporte aceeași sarcină fiscală, indiferent de numărul participanților la tranzacție.

Prin legislația comunitară s-a impus ca fiecare stat membru să desemneze prin legislația fiscală proprie destinatarul prestațiilor de servicii ca persoană obligată la plata TVA. Acest fapt permite statelor membre să simplifice normele de aplicare a legislației TVA și să combată evaziunea fiscală și fraudă referitoare la anumite tipuri de operațiuni. Tocmai de aceea, prin noile reglementări s-a stabilit ca majoritatea serviciilor să fie taxate pe baza „**principiului destinației**“.